

Udskriftsdato: 2. januar 2026

KEN nr 9882 af 09/09/2024 (Gældende)

Ligebehandlingsnævnets afgørelse om handicap - er handicap - kommuner - kompetence - ej medhold

Ministerium: Social- og Boligministeriet

Journalnummer: 22-47473

Ligebehandlingsnævnets afgørelse om handicap - er handicap - kommuner - kompetence - ej medhold

J.nr. 22-47473

En mand (klager), der havde et barn med handicap, klagede over en myndighed (indklagede). Manden mente, at myndigheden havde forskelsbehandlet ham på grund af sit barns handicap, fordi en p-vagt hos myndigheden udstedte en parkeringsafgift til klager, mens klager bistod sin handicappede barn med at komme op til indgangen ved en lufthavn. P-vagten afviste efter det oplyste at gå i dialog med klager efter udstedelsen af bøden.

Ligebehandlingsnævnet vurderede, at den del af klagen, som angik lovlighed af den udstedte parkeringsafgift, drejede sig om anvendelse og fortolkning af regler i anden lovgivning. Nævnet afviste derfor at behandle denne del af klagen.

Nævnet vurderede herefter, at klager ikke havde påvist faktiske omstændigheder, som gav anledning til at formode, at klager var blevet udsat for forskelsbehandling på grund af sit handicappede barn. Nævnet lagde således til grund, at p-vagten havde udstedt en parkeringsafgift til enhver, som havde parkeret på samme måde som klager, og at afgiften ikke havde relation til klagers handicappede barn.

Klager fik derfor ikke medhold i sin klage.

Klagen angår påstået forskelsbehandling på grund af handicap i forbindelse med, at en p-vagt hos indklagede parkeringsselskab udstedte en parkeringsafgift til klager, der bistod sin handicappede søn med at komme op til indgangen. P-vagten afviste efter det oplyste at gå i dialog med klager efter udstedelsen af bøden.

Ligebehandlingsnævnets afgørelse

Det var ikke i strid med handicapdiskriminationsloven, at en p-vagt udstedte en parkeringsafgift i forbindelse med klagers parkering i en lufthavn.

Ligebehandlingsnævnet kan ikke behandle den del af klagen, som angår lovligheden af parkeringsafgiften.

Sagsfremstilling

Klager har fremlagt en kommunal afgørelse af 30. august 2022, hvoraf det fremgår:

”...

Vi har i afgørelsen lagt vægt på følgende vurderinger;

- at [klagers søn] på baggrund af sin nedsatte psykiske funktionsevne, som følge af svær hjerneskade grundet fødselsskade med en mental udviklingsalder på 6-12 måneder, tilhører målgruppen af børn og unge med betydelig og varig nedsat fysisk eller psykisk

funktionsevne eller indgribende kronisk eller langvarig lidelse, hvilket kan berettige til ydelser jævnfør Servicelovens §§ 41 og 42.

...”

Klager har desuden oplyst, at hans søn er kørestolsbruger.

Den 19. august 2022 standsede klager sin bil foran indgangen til en lufthavns hovedterminal.

På området var der et betinget standsningsforbud, som tillader ind- og udstigning.

Efter standsningen hjalp klager med at køre sit barn i kørestol op til indgangen ved lufthavnens hovedterminal.

I den periode, hvor klager var i gang med at køre sit barn i kørestol til indgangen ved lufthavnens hovedterminal, udstedte en p-vagt en parkeringsafgift til klager. Af parkeringsafgiften fremgår bl.a.:

”Dato/Tid:

19-08-22 19:20:21 – 19-08-22 19:21:08

Forseelse:

01 STANDSNING FORBUDT

01a Ved skiltning og ubrudt kantlinje

01a ved skiltning og ubrudt kantlinje

Dit køretøj er henstillet, hvor der er et ubetinget standsningsforbud. Dette er markeret enten med den forbudstavle, der betyder standsning forbudt eller ved ubrudt gul linje på kantsten eller ved kørebanekant...”

Den 27. august 2022 sendte klager en klage over parkeringsafgiften til indklagede. Af klagen fremgår bl.a.:

”Det fremgår af dokumentet (bilag 1), at forseelsen er ’1a. Standsning forbudt. Ubetinget standsningsforbud, [lufthavn] ud for passagerterminalen’. Dette hermed bestrides. Det er alment kendt og evident, at standsningslomme med skiltningen ’hente / bringe’ ud for passagerterminalen nord i [lufthavn] indeholder ikke en ubetinget standsningsforbud, men betinget standsningsforbud: ’4a. Skilt Standsning forbudt + undertavle Af- og Påstigning tilladt’. Alene desårsag er parkeringsafgiften udstedt ulovligt og uberettiget, fordi det er en forudsætning ved denne skiltning, at man skal kunne foretage en kortvarig indstigning eller afstigning på under 3 minutter.

Det fremgår af dokumentet (bilag 1), at parkeringsvagten har foretaget observation af bilen d. 19/08-2022 kl. 19.20.21-19.21.08, dvs. i 47 sekunder, som er under 3 minutter, jf. Færdselslovens prg. 2 stk. 17-18, og kunne alene af den grund (observation under 1 minuts tid) ikke konstatere, om henstilling af køretøjet

er sket i 3 minutter og derover, dvs. var ikke kortvarig og ikke mhp. afstigning. Iht. Retspraksis kræves bilens observation i over 3 minutter, for at udstede parkeringsafgift mhp. uhensigtsmæssig henstilling.

Det endvidere fremgår af Transportministeriets BEK nr.202 af d.28/02-2014, prg. 2 stk. 3, at ved udstedelsen af parkeringsafgift skal parkeringsvagten / udstedende myndighed angive og tage i betragtning 'andre væsentlige faktiske oplysninger, der er lagt til grund ved pålæg kontrolafgiften', som ses ikke at være tilfældet i nærværende sag, jf. det faktiske begivenhedsforløb:

a) På tidspunktet af bilens standsning i standsningslommen ud for lufthavnen mhp. afstigning, var parkeringsvagten allerede tilstede, og kunne klart og tydeligt se, at der er tale om afstigning af min [barn] ud af bilen, et svært handicappet 4-årigt barn, (...), som ovenikøbet er kørestolsbruger. Parkeringsvagten har opholdt sig ca. 5-7 meter fra bilen, og kunne tydeligt se, at udfoldningen af kørestolen har fundet sted, barnet blev sat ind i kørestolen, og kørt op til terminalens indgangsdør, som ligger ca. 50 meter fra standsningsstedet / standsningslommen...

b) parkeringsvagten blev personligt af den undertegnede underrettet om, at der er alene tale om afstigning af en handicappet bevægelseshæmmet barn, der er bestilt parkering hos [parkeringsskab B] i parkeringsområdet P8, og bilen flyttes til P-pladsen P8 så snart afstigninger er overstået, dvs. inden for 3 minutters tid. Som parkeringsvagten har besvaret kort med 'det er helt i orden'.

c) den undertegnede har til enhver tid befandt sig i nærheden af køretøjet (under 50 meter), har befandt sig i parkeringsvagtens synsfelt, og afstanden mellem den undertegnede og parkeringsvagten har til enhver tid tilladt kommunikation med sprog / røst, og den undertegnede kunne således på ethvert tidspunkt blive kontaktet af parkeringsvagten og/eller fjerne køretøjet på parkeringsvagtens evt. forlangende, i løbet af de ca. 2-2,5 minutter, hele afstigningen har pågået (jf. Færdselslovens bestemmelser). Dog når den undertegnede har overdraget handicappet barn til en anden person ved indgangen til terminalen, kunne han tydeligt se, at parkeringsvagten sætter konvolutten med parkeringsafgiften under vindusviskeren, og løber væk fra bilen, i al huj og hast. Til og med uden at agere på den undertegnede opråb.

Hele begivenhedsforløbet i sagen kan i lyset af pkt. a-c oveni kun betegnes som en umenneskelig og nedværdigende behandling af et handicappet barn og dets værge / ledsager. ”

Den 30. september 2022 traf indklagede en administrativ afgørelse på baggrund af klagers klage af 27. august 2022. Af afgørelsen fremgår bl.a.:

”[Indklagede] har behandlet Deres indsigelse. Efter en konkret vurdering finder vi ikke grundlag for at annullere parkeringsafgiften, og der er truffet en administrativ afgørelse om at fastholde parkeringsafgiften til betaling, da den er lovlig pålagt.

Som bekendt, er der på stedet, ved offentligretlig afmærkning angivet et betinget standsningsforbud, herunder ved forbudstavle C61 med en undertavle, der tillader ind- og udstigning.

Skiltningen betyder, at man som fører af køretøjet må standse dette i op til tre minutter, forudsat at der i tidsrummet sker reel ind- og udstigning. ”

Af vejledning i udfærdigelse af parkeringsafgifter udgivet af Københavns Kommune i 2019 fremgår bl.a.:

”2.4. Krav om konduite og tolerance, herunder om observationstider

Administrationen af reglerne og fortolkningen af vejledningen skal ske på en sådan måde, at det i videst muligt omfang bliver muligt at efterleve intentionen om, at der alene skal være en relativt simpelt sagsbehandling forbundet med pålæggelse af en parkeringsafgift.

Som nævnt ændrer dette udgangspunkt imidlertid ikke på, at en parkeringsafgift skal hvile på et sikkert grundlag, hvilket igen kræver, at parkeringsvagterne skal udvise tolerance og konduite. En sådan tolerance og konduite bør være en fast integreret del af den enkelte parkeringsvagt arbejdsmetoder.

...

2.4.1.1 Observationstid ved pålæggelse af parkeringsafgifter ved standsningsforbud

Der er ikke faste regler om en bestemt observationstid ved pålæggelse af en parkeringsafgift for overtrædelse af et standsningsforbud, men parkeringsvagten skal - inden parkeringsafgiften pålægges - så vidt muligt sikre sig, at køretøjet er standset i færdselslovens forstand og denne f.eks. ikke blot holder stille af hensyn til den øvrige færdsel mv.

Selv om der ikke opereres med observationstider i forbindelse med standsningsforbud, skal man være opmærksom på, at der altid er en pligt til at undersøge de faktiske forhold, og at der i øvrigt også altid er en vis ekspeditionstid forbundet med pålæggeisen af en parkeringsafgift. I løbet af den tid, det tager at tage fotos og få udarbejdet en parkeringsafgift, vil der være gået noget tid. En tid, der tillige bliver anvendt til, at den pågældende parkeringsvagt holder køretøjet under observation.

Det er som nævnt først, når parkeringsafgiften er udfærdiget og udskrevet, at parkeringsvagten har en skriftlig meddelelse, der kan anbringes på køretøjet. Såfremt bilisten fjerner sit køretøj, inden dette arbejde er gjort færdigt, vil der normalt ikke kunne pålægges en parkeringsafgift.

Såfremt bilisten kommer til stede, inden afgiften er klar til at blive pålagt, skal parkeringsvagten vejlede bilisten om, at køretøjet er standset i strid med et forbud, og at parkeringsvagten derfor er ved at pålægge en afgift. Hvis bilisten ikke umiddelbart herefter flytter sit køretøj, vil parkeringsafgiften med rette kunne færdiggøres og herefter pålægges for overtrædelse af det pågældende standsningsforbud. ”

Klagen blev modtaget i Ligebehandlingsnævnet den 1. oktober 2022.

Klager fremsatte i klagen en påstand om betaling af en godtgørelse på 40.000 kr.

Parternes bemærkninger

Klager gør gældende, at han er blevet udsat for direkte forskelsbehandling på grund af sit barns handicap.

Parkeringsvagten har udnyttet klagers særlig sårbare situation, idet klager ikke kunne forlade sit barn i kørestol alene for at få fat på parkeringsvagten og afklare problematikken.

Parkeringsvagten har udnyttet klagers særlig sårbare situation, idet parkeringsvagten ikke reagerede på klagers opråb, og løb væk fra stedet, velvidende om at en voksen mand kan løbe 20-25 km/t, mens en ledsager med barn i kørestol kun kan bevæge sig med 3-4 km/t, og med maksimal 2-3 km/t på terræn med niveauforskelle som ved lufthavnsterminalen.

Parkeringsvagten har foretaget observation af køretøjet i kun 47 sekunder, mens mindstekravet fastsat i retsregler og i loven er 4 minutter.

Det er en skærpende omstændighed, at den direkte forskelsbehandling er blevet udført af en offentlig ansat i offentlig tjeneste på lovstridig vis.

Spørgsmålet om afgiftens ulovlige karakter er sekundær i forhold til parkeringsvagtens handlemåde, herunder manglende konduite og hensyn.

Indklagede gør gældende, at klager ikke er blevet udsat for forskelsbehandling.

Parkeringsafgiften var lovlig og berettiget efter gældende ret.

Der er i umiddelbar nærhed af hvor klager standsede parkeringsmuligheder med henblik på hente og bringe.

Der er anlagt handicapparkering tæt ved lufthavnens hovedindgang.

Ligebehandlingsnævnets bemærkninger og konklusion

Ligebehandlingsnævnet behandler klager over forskelsbehandling på grund af handicap uden for arbejdsmarkedet efter lov om forbud mod forskelsbehandling på grund af handicap (handicapdiskriminationsloven).

Det fremgår af handicapdiskriminationsloven, at ingen må udsætte en anden person for direkte eller indirekte forskelsbehandling på grund af dennes handicap. Forbuddet mod forskelsbehandling gælder for al offentlig og privat virksomhed på alle områder i samfundet. Forbuddet gælder dog ikke for udøvelse af aktiviteter af rent privat karakter.

Forbuddet omfattet også forskelsbehandling af en person på grund af dennes forhold til en person med handicap, såfremt forskelsbehandlingen sker på grund af den anden persons handicap.

Handicapdiskriminationsloven indebærer ikke en pligt til rimelig tilpasning eller tilgængelighed.

Der foreligger direkte forskelsbehandling, når en person på grund af dennes handicap behandles ringere, end en anden person bliver, er blevet eller ville blive behandlet i en tilsvarende situation.

Der foreligger indirekte forskelsbehandling, hvis en tilsyneladende neutral bestemmelse, betingelse eller praksis vil stille personer med handicap ringere end andre personer.

Hvis en person, der anser sig for krænket, påviser faktiske omstændigheder, som giver anledning til at formode, at der er udøvet forskelsbehandling, påhviler det modparten at bevise, at der ikke er sket ulovlig forskelsbehandling.

Om handicap

Det følger af handicapdiskriminationslovens forarbejder, at vurderingen af lovens anvendelsesområde skal tage udgangspunkt i begrebet handicap i forskelsbehandlingsloven (lov om forbud mod forskelsbehandling på arbejdsmarkedet mv.).

Begrebet ”handicap” i forskelsbehandlingsloven og det bagvedliggende EU-direktiv fortolkes i overensstemmelse med EU-Domstolens og Højesterets praksis.

Handicapbegrebet inden for arbejdsmarkedet omfatter herefter langvarige begrænsninger som følge af bl.a. fysiske, mentale eller psykiske skader, som i samspil med forskellige barrierer kan hindre den berørte person i fuldt og effektivt at deltage i arbejdslivet på lige vilkår med andre arbejdstagere. Også funktionsbegrænsninger af denne karakter, som skyldes en helbredelig eller uhelbredelig sygdom, kan være omfattet.

Der henvises bl.a. til EU-Domstolens domme af 11. april 2013 i sagerne C-335/11 og C-337/11 (Ring og Werge), 1. december 2016 i C-395/15 (Daouidi) og 9. marts 2017 i C-406/15 (Milkova) samt Højesterets domme af 22. november 2017 i sagerne 300/2016 og 305/2016 trykt i U2018. 830H og U2018. 853H.

I sager om forskelsbehandling på grund af handicap uden for arbejdsmarkedet må nævnet på den baggrund foretage en vurdering af, om en skade eller sygdom konkret har medført sådanne langvarige funktionsbegrænsninger, at den berørte person er forhindret i at fungere på lige vilkår med andre personer i en tilsvarende livssituation. Ved denne vurdering vil indholdet af fremlagte lægejournaler, kommunale akter, skoleudtalelser mv. indgå.

Klager skal godtgøre, at klagers barn på tidspunktet for den påståede forskelsbehandling havde et handicap i lovens forstand.

Der er fremgår af oplysningerne i sagen, at klagers barn har en nedsat psykisk funktionsevne som følge af en svær hjerneskade grundet fødselsskade. Det fremgår også, at klagers barn er kørestolsbruger.

Nævnet finder herefter, at klager har godtgjort, at klagers barn på tidspunktet for den påståede forskelsbehandling havde et handicap i lovens forstand.

Om lovligheden af parkeringsafgiften

Det fremgår af forarbejderne til handicapdiskriminationslovens § 2, at loven ikke vedrører det materielle indhold i afgørelser truffet af offentlige forvaltningsmyndigheder eller i love vedtaget af Folketinget. Det vil sige, at Ligebehandlingsnævnet ikke kan tage stilling til anvendelse og fortolkning af regler i anden lovgivning.

Derudover fremgår det af forarbejderne til handicapdiskriminationslovens § 12, at afgrænsningen af Ligebehandlingsnævnets kompetence betyder, at klager over overtrædelse af regler i anden lovgivning afvises af nævnet. For så vidt angår klager over afgørelser, som er truffet af den offentlige forvaltning, må Ligebehandlingsnævnet tage stilling til, om klagen reelt vedrører forskelsbehandling, eller om klagen alene drejer sig om anvendelse og fortolkning af regler i anden lovgivning.

Den del af klagen, som angår lovligheden af den udstedte parkeringsafgift drejer sig om anvendelse og fortolkning af regler i anden lovgivning.

Ligebehandlingsnævnet afviser derfor at behandle denne del af klagen.

Om p-vagtens handlemåde

Klager har gjort gældende, at p-vagten, som udstedte parkeringsafgiften til klager den 19. august 2022, udviste en adfærd, der udgjorde forskelsbehandling af klager på grund af klagers barns handicap.

Det må efter de foreliggende oplysninger lægges til grund, at p-vagten formentlig så, at klager kørte sit barn i kørestol op til indgangen. Der var ingen dialog forud herfor mellem klager og p-vagten. Klager har oplyst, at han efter udstedelsen af bøden forsøgte at råbe p-vagten an, hvilket mislykkedes, da p-vagten forlod området.

Det er nævnets vurdering, at klager ikke har påvist faktiske omstændigheder, som giver anledning til at formode, at klager er blevet udsat for forskelsbehandling på grund af sit handicappede barn. Nævnet lægger således til grund, at p-vagten havde udstedt en parkeringsafgift til enhver, som havde parkeret på samme måde som klager, og at afgiften ikke har relation til klagers handicappede barn.

Klager får derfor ikke medhold i denne del af klagen.

Retsregler

Afgørelsen er truffet efter følgende bestemmelser:

Lov om Ligebehandlingsnævnet

- § 1, stk. 1 og 6, om nævnets kompetence
- § 8, stk. 1, om afvisning af klagen
- § 9, stk. 1, om klagebehandling
- § 12, stk. 1, om klagebehandling

Handicapdiskriminationsloven

- § 2 om lovens anvendelsesområde
- § 5, stk. 1-3, om forbud mod forskelsbehandling
- § 6 om associeret forskelsbehandling
- § 10 om delt bevisbyrde